

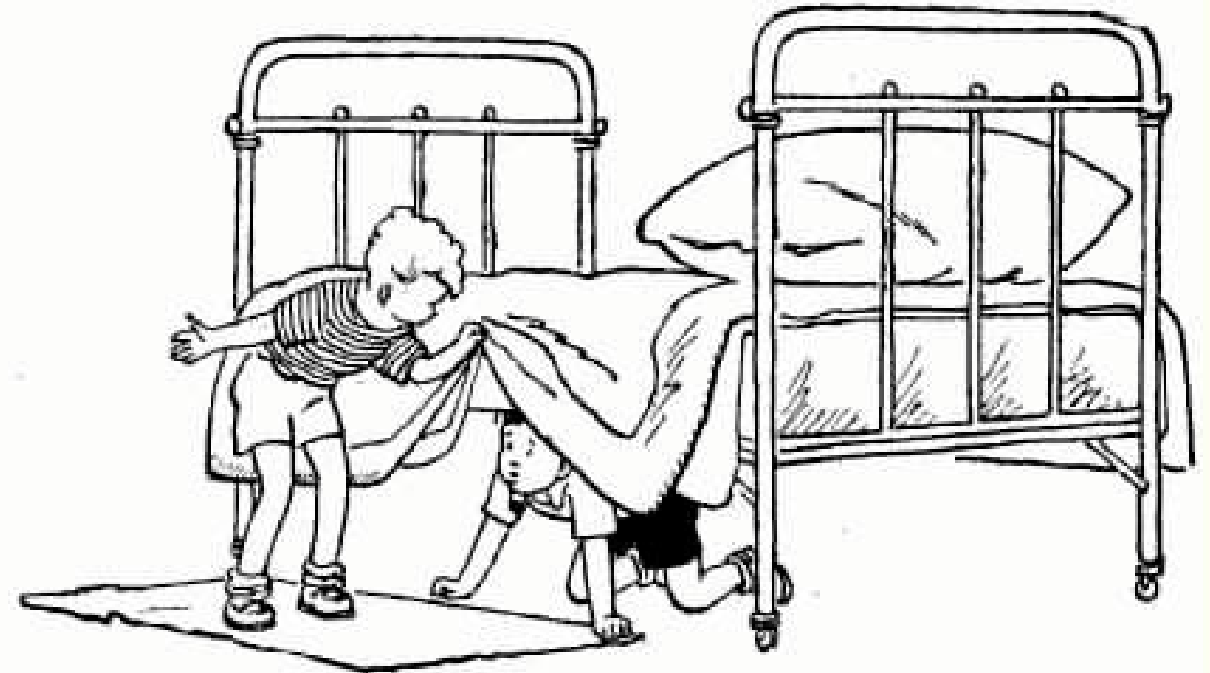
## משחקים

כתב נ. נוסוב  
ציורים ג. באלקה

ויטק ושוריק הם שכנים. הם באים תמיד לבקר זה את זה. והנה ויטק בא לבקר אצל שוריק וזה אומר לו

- בוא, נשחק מחבואים.

- טוב - מסכים ויטק - אני אתחבא ראשון.



- בסדר - ענה שוריק, הלך לפרוזדור ועצם את עיניו.

- ויטק רץ לחדר, נכנס תחת המיטה וקורא:  
- מוכן!

שוריק נכנס, ישר הביט תחת המיטה ומצא אותו. ויטק יצא מתחת המיטה ואומר:

- זה לא בסדר. אני התחבאתי גרוע! אילו התחבאתי טוב יותר לא היית מוצא אותי. אתחבא שוב.

- טוב, בקשה, לך ותחבא - הסכים שוריק וחזר שוב לפרוזדור.

ויטק יצא לחצר והתחיל לחפש מקום טוב להתחבא. הוא רואה שליד הסככה עומדת מלונה של כלב בוביק. הוא גירש את בוביק מהמלונה, נכנס במקומו וצועק:

- מוכן!

שוריק יצא לחצר והתחיל לחפש. חיפש, חיפש ולא יכול היה למצוא אותו. ולויטק נמאס לשבת במלונה והציץ החוצה. שוריק ראה אותו וקרא:

- הנה, מצאתי אתך. צא משם!

- אז אני לא רוצה יותר לשחק! - עונה ויטק.  
- טוב, טיב, תתחבא - ויתר לו שוריק.  
ויטק חזר לחדר, סגר את הדלת והסתתר ליד  
מתלה בגדים, תחת מעיל. שוריק שוב בא לחפש  
אותו. הוא פתח את הדלת ובוביק הכלב נכנס  
אחריו, רץ ישר למתלה הבגדים ומתחיל ללקק את  
ויטק. ויטק כעס ודחף אותו ברגל. שוריק הרגיש  
בכך וקרא:

- הנה אתה! אחרי המתלה! צא משם!

ויטק יצא ואומר:

- זה לא בסדר! לא אתה מצאת אותי. בוביק מצא  
אותי. אתחבא שוב.

- אז איזה משחק זה? - אומר שוריק - אתה כל  
הזמן מתחבא ואני צריך לחפש אתך.

- אז חפש אותי עוד פעם, ואחר כך אתה  
תתחבא - אמר ויטק.

שוריק שוב עצם את עיניו וויטק רץ למטבח, הוציא  
את כל הכלים מהארון, נכנס במקומם וצועק:

- מוכן!

שוריק נכנס למטבח, רואה - כל הכלים בחוץ. הוא



ויטק יצא מהמלונה ואומר:

- זה לא בסדר. אתה לא מצאת אותי. אני  
הוצאתי ראש החוצה.

- אז למה עשית כך?

- נמאס לי לשבת במלונה. לו לא היה לי נמאס,

לא היית מוצא אותי. אתחבא עוד פעם.

- לא, עכשיו תורי להתחבא - אומר שוריק.

הבין מיד איפה ויטק. בשקט, בשקט ניגש לארון  
וסגר אותו בו, ובעצמו רץ לחצר והתחיל לשחק עם  
הכלב בוביק. הוא מתחבא ובוביק מחפש אותו.  
"כך יותר יפה" חושב שוריק לעצמו "עם בוביק טוב  
יותר לשחק מאשר עם ויטק."

ויטק ישב בארון המטבח עד שנמאס לו. הוא רצה  
לצאת אבל הדלת לא נפתחה. הוא נבהל והתחיל  
לצעוק:

- שוריק! שוריק!

שוריק שמע ובא בריצה.

- שחרר אותי מכאן! - צעק ויטק - הדלת משום  
מה לא נפתחת.

- ואתה תתחיל לחפש אותי? אז הוציא אתך  
משם.

- למה שאחפש אתך אם אתה לא מצאת אותי.  
- והנה מצאתי.

- זה לא אתה מצאת אותי! בעצמי קראתי. אילו  
לו קראתי, לא היית מוצא!

- אז תמשיך לשבת בארון, ואני אלך לשחק -  
אומר שוריק.



- ובוביק יודע לחפש?

- יודע.

- אז בוא ונתחבא לפני בוביק.

ויטק ושוריק הלכו לחצר והתחילו לשחק עם בוביק הכלב. בוביק שיחק יפה מאוד במחבואים, רק שלא ידע לעצום את עיניו.

- אין לך זכות! - קורא ויטק - זה לא חברי!

- וזה חברי לתת לי כל הזמן לחפש?

- כן חברי.

- טוב, אז שב בארון עד הערב.

- טוב, טוב. אתחיל לחפש אתך. רק שחרר אותי

מהארון.

שוריק פתח את הוו. ויטק יצא מהארון, ראה את הוו

ואומר:

- זה אתה סגרת אותי? אז לא אחפש אתך!

- גם לא צריך - עונה שוריק - אני מעדיף לשחק

עם בוביק.

